

mentu pedu ablutione. queris forte unde sciam qd sacramentu
sit huius remissionis. respondimus cu ipse dñs promiserit petro dñs.
qd ego facio tuis modo facis aut postea. nichil tunc de sacra-
to locutus est sed tantu exemplum inquit dedit ut et tui imita-
rans. Veru multu habuit illis dñs sed tunc portare no poterant
idcirco nec ex toto voluit eos. in quos et suspectos relinque nec di-
cere qd tunc no cupiant. Vis aut nosse quia pro sacramento illud
est no pro solo exemplo factu. Illud attende qd petro dictu est
si no laueris te no habebis partem meam. Aliquid de ego laueret
qd necessarium est ad salute qm si cu nec ipse petrus parte habe-
ret dñs xpi et dei. Vnde cum si no exprimit petrus ad tantu co-
munitatem terrarum uelut si no agnouit salutare esse miste-
rium cu vidit. dñe no tantu pedes meos sed et manus et caput.
Et vnde sciam qd ad deluenda peccata que no sunt ad morte et quibz
plene carere no possumus. nec morte ablucio ista pertineat.
Ex eo plane qd offerent manus et caput petri ad laudandu in su-
est. qui letus est no indiget nisi ut pedes lauet. Longu est qui
grauia peccata no habet cui caput id est intentio et manus id est
opatio et conuersatio munda est. sed pedes qui sunt affectus carnis
du in hoc pulue gradimur ex toto mudi esse no possunt qm aliqui be-
nigne aut curiostru plusqum oportet cedat animus uel ad hunc
in multis eum offendimus omnes. Verapissime nemo qd preuat
nemo pauperum inpossibile est eum cu eis saluare impossibi-
le est ea dilui nisi per xpm et a xpo. nemo nisi per ipsius scru-
ritate deum et declinans iuncta malicie ad excusandas excusa-
tiones i peccatis qm ut audiuit petrus ab ipso nisi lauerit ea xps
nec habebimus partem cum eo. nec alio tunc pro eis morte est mi-
nis esse sollicitos. Ignoscat finale ymo et libens si modo nos ag-
noscamus. In huiusmodi namq qm remittit delicta et negligetia cul-
pabilis est et timor immoderatus. hinc est qd carere qua ipse misit
tuit condue pro peccatis illis viduit nos carere. Sicut enim de gregu
dixerimus qd licet dampnatione abstruleret qd iuxta aplos nulla
dampnatio est hys qui sunt i xpo illi tunc ad humiliandos nos ipsos
adhuc patre vnde i nobis et grauit affligere nos ut sentiamus qd
nobis gratia prestat et semp ad illius auxilium recuramus. sic et
de misericordis. istis peccatis pia dispensatione nobis scilicet agit ut no peccatis
aufertur sed i illis nos dñs erudiat et cu minima carere non pos-
sumus certi sumus quod nostris iuribus maiora superemus. sempqz timu-
rati et domino solliciti sumus quod eius gratia no amittamus qua
nobis multipliciter interessare esse sentimus. || Sermo
vnde super de cena domini.

Vniuersa fecit deus in pondere et numero et
 mensura spalius in ea tempora quibus in eis misus est et
 in hominibus aduersus est quodammodo in eis opatus lo-
 cutus aut passus est ita disposuit ut ne minus quidem mome-
 ti. ne vnu tota a sacramento vacaret aut periret sine mis-
 terio. Evidentius hi quatuor proximos dies et ipse quem hodie
 plinius illustravit diem processione diem resurrectionis sue pa-
 sionis requiescentis sue resurrectionis sue. Notabiles admo-
 dum dies et inter insignes magis. prima siquidem die gloriam sus-
 cepit est dignatus huiusmodi et cum ingenti quodam epudis et
 exultatione vniuersae terre ihesu solima non propriis ut hactenus
 consueverat pedibus sed iumento vectus intraret. Et hoc quidem
 ad passionem preparationis fuit excitata hinc maxima iudaea sacra-
 dotum. Sane venturas aliquas turbas ut reportet eum et regem fa-
 cerent fugiens legit declinasse. Nunc vero et non quiescit ut
 fuit ut nunquam rex istius suscipitur et periret ab eis qui etiam in
 hoc ipsa prima eorum quod dubium non est aut excitavit. Sic mini-
 mum et a passione aduersus est. Exponit quibus et abscondit se a
 iudeis nec volebat iam mularum iudeam palam qua querebatur
 cum iudeis interficere. Scens autem quod venerat hora eius nunquam
 potestate habens spontaneus ipse se obtulit passioni. dedit
 nempe pontificem in unum templum per omnia pro similitudine
 alius patet ut nunquam verus homo et prosperi hominis et aduersi
 oportune vitaret oportune suscipet et utriusque vitam in se ipso
 nobis salutare preberet exemplum. Ut enim respiciamus est prima
 populi et seculi huius prospera declinare sic in modum iusti-
 ne certa quidem dispensatione admittit ea. persequitur quoque
 et temporalis eius aduersitas pro loco et tempore prudenter aliquis fu-
 gendi erit. cum autem necesse fuerit vadit tollenda. Et tunc
 quidem ductus prosperitate et aduersitate loquetur humana omnis vita
 versat. nichilominus tamen iustior illis notissimis utriusque spe-
 bus virtutis vniuersa consistit. Itaque ergo omnem virtutem im-
 plere debuit cum in quo plenius inhabitabat omnis plenitudo vir-
 tutum ut notum fieret omnibus quoniam maxime id sciret habundare sci-
 licet et penuriam pati. non enim sapientia dei de his aut quos
 omideri posset prosperitas sua. non dei virtus de his qui quos per-
 are posset aduersio vniuersa enim scriptum est quod prosperitas non
 habet omnem sed stultorum commendat eos et aduersio non utique quorum
 libet sed pudorum perdat eos. qui modeste tamen hanc ipsam
 vult gloriam suscepisse ad triumphalem cursum in fine veni-
 ens non in curibus aut in equis et dicebat. Si quis vobis ali-

quid dixit dicit quia dñs hñs opus habet. magis opus opus
salutis. nempe hñs et iumenta saluos facit venient in dñm
in salutem dñi sumus dñs. Intra me amplexus fuit ista digna
no ut pñm ex mella filiu generemus. solutus est ad mandatu
dñi qui antea vinctus tenebat aut nō valens aut nolens fucere
bene aut utroq; ferat vinculo alligatus nec volens soluet
nec valens. nō novit interm parvus i dñm gratulari pñs te
nec placere illi qd agit et consolatur in eo qd sibi cu quodam sibi fuit
reputet. Abito nā processu. reponit meo magis afficit ut suo
salliatet Abito et timent me ei forte tñs tñs tñs tñs tñs tñs
tis dñs qd servus tñs sumet bonum meum nō egis. ad hoc
quidam vñs affectio et fides hñs filius filie cu quo melle filius
hñs nō esse possit. In ego i pñs pñs. Ceterū in passio
nem affatissimus pñs famulus refectioe suis aut aut dome
stos exhibere. Et hoc quoz appuit benignitas et hñs pñs
uatus. Cu dilexisset suos in fine dilexit eos et dicitur a pñs
a pñs hñs pñs mādūre voluit nā pñs pñs. opñs
eñs. expñs eñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs
aut pñs refectioe. deniq; et refecti paulo mñs a pñs
rñs. quid iñs fñs. hñs fñs qd nō modo corpora sed
etiam a pñs qd maxime refect. neq; eñs a pñs pñs sed re
mptio pñs mñs qd singularis ille fñs pñs dñs
fñs. Et mñs hñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs
fñs. nec dñs pñs pñs et pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs
hñs hñs pñs. Ceterū pñs hñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs
a quibus nulla pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs
nñs effñs pñs pñs. quibus ergo pñs pñs pñs pñs pñs
fñs a pñs. Et ego autem quoz. nñs nñs a pñs pñs
fñs pñs pñs pñs pñs. a pñs pñs pñs a pñs. quid e
mñs eñs pñs et a pñs pñs hñs pñs pñs pñs pñs pñs
omñs pñs pñs et sustentat ut dñs pñs pñs pñs pñs
lñs velut i quodam mñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs
pñs. Sic et pñs dñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs
pñs pñs et oratū pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs
ignorat eñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs
pñs pñs. Super omnia aut dñs dñs pñs pñs pñs pñs pñs
vñs pñs a pñs pñs. nullum ex hñs pñs pñs pñs pñs pñs
pñs dñs a pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs
pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs
pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs pñs

Non est voluntas carnis et sanguinis hec. voluntas patris est
 et sanctificatio nostra. Denique si non laueris te aut dux ad petrum
 obuiusque resursum non habetis partem meam. Scimus autem quis
 dixit. Eius qui venit ad me non eriam finis quia descendit
 de celo non ut faciat voluntatem meam sed voluntatem eius qui misit
 me. Opportune autem et utique more suo post exemplum operationis ex
 hortationis sermonem adiunxit inter loquendum quoque expressissimam
 exhortationem nam multis eos promissionibus propter instantem
 maxime passionem refouet eos et confortare curauit. De resur-
 rectione sua de aduentu patris de eorum confirmatione et assump-
 tione aliquando scripsit. Nec multum post uentum est ad crucem et usque
 totius agonia factus orabit ubi quidem non plerumque sed quasi me-
 bus oculis fleuisse uidetur ut totum corpus eius quod est ecclesia totum corpus
 lacrimis purgaret. Nam de facimento quidem corpus et sanguinis
 sui nemo qui restat hunc quoque tantum et tunc singularem alium
 namque primum die exhibita ea die comedata et mandatum dicens
 frequenter. Ex hoc iam dux sequitur passionis in qua nimirum si
 aut totum hominem saluum fecit sic de toto se fecit hostiam salutem
 corpus exponens multis supplicibus et iniuriis. animam uirginitate
 cuiusdam humilissime copiosissime affectui. hunc quidem super me
 me miserabilem faciem feminam. Inde super deprecationem discipu-
 lorum. In his quibus cum uxore dominum fuit. et hoc animam propter nos pos-
 suit est qui tanta caritate compassus est nobis. Verissime que de
 eo ipso erit finis habere sicut ipse lamentantibus uidetur ait. finis
 utique dolorum et dolorum. primo quidem requiem dicens
 resurrectionem. nos quoque si festinamus in illam ingredi requiem
 per multas tribulationes nobis memorandis transgredimur. Et post
 quidem donec sumus in tribulatione magnam nobis uidetur apparere
 ad requiem nunquam nichil sumus amplius desideraturi. Verum
 non erat nobis requies ne in requie quidem ipsa a desiderio glorie
 a desiderio resurrectionis. immo inquit iam dicit spiritus ut re-
 quiescant a laboribus suis. A labore ergo requiescant qui in do-
 mino morantur sed non requiescant in finem a clamore. Denique
 sub throno dei clamant. autem orisum. per si nichil habeamus
 quod molestat non dum tunc totum habent quod delectet donec requie
 resurrectione donec saluum pascha sequatur. N. ay. E. n.

Et sic est finis huius prime partis.

Explēiunt Sermones beati bernardi abba
tis hyemales de tempore et de sanctis. In
cipiunt sermones eiusdem de tempore et
de sanctis estiuales.